

ספירת העומר

ויקרא פרק כג

(י) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:

(יא) והניף את העמר לפני יקוק לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן:

(יד) ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתכם בכל משבתותיכם:

(טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה:

(טז) עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליקוק:

ר"ן על הר"ף מסכת פסחים דף כח עמוד א

ובהגדה גם כן אמרו בשעה שאמר להם משה תעבדון את האלהים על ההר הזה אמרו לו ישראל משה רבינו אימתי עבודה זו אמר להם לסוף חמשים יום והיו מונין כל אחד ואחד לעצמו מכאן קבעו חכמים לספירת העומר כלומר בזמן הזה שאין אנו מביאין קרבן ולא עומר אלא מחשבינן נ' יום לשמחת התורה כמו שמנו ישראל באותו זמן וזה ודאי דרך מדרש הוא דעיקרא דמילתא זכר למקדש

רמב"ם הלכות תמידיו ומוספין פרק ז

הלכה כב

מצות עשה לספור שבע שבתות תמימות מיום הבאת העומר שנאמר וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות, ומצוה למנות הימים עם השבועות שנאמר תספרו חמשים יום, ומתחילת היום מונין לפיכך מונה בלילה מליל ששה עשר בניסן.

ויקרא רבה (וילנא) פרשה כח

אמר רבי ברכיה אמר הקב"ה למשה לך אמור להם לישראל כשהייתי נותן לכם את המן הייתי נותן עומר לכל אחד ואחד מכם הה"ד (שמות טז) עומר לגלגולת ועכשיו שאתם נותנים לי את העומר אין לי אלא עומר אחד מכלכם ולא עוד אלא שאינו של חטים אלא של שעורים לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם והבאתם את עומר.

שמות פרק טז

(ד) ויאמר יקוק אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא:

(ה) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ט

(יג) והיה בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה:

(יד) ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ:

(טו) ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יקוק לכם לאֲכֹלָה:

(טז) זה הדבר אשר צוה יקוק לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו:

(יז) ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט:

(יח) וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:

(כו) ששית ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:

(לא) ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפייחת בדבש:

(לב) ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יקוק מלא העמר ממנו למשמרת לדורתכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים:

(לה) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:

(לו) והעמר עשירית האיפה הוא: פ

יהושע פרק ה

(י) ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו:

(יא) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:

(יב) וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ט